

Bollé Bollé
feitelijke vereniging

OPWELLING

p/a salviaalaan 29
3191 schiplaken
tel. +32 (0) 15 61 48 27
gsm +32 (0) 497 58 89 00
mail : info@bollebolle.be
http://www.bollebolle.be

toen stak een wind op die de vuren bij
de haren trok, de duinen in het wilde weg
wandelen joeg. waar de eerste mensenvoeten
liepen, bleken de bloemen op de jurken,

wordt elk loverij goudblad in de maag,
dorren de kinderen tot stroppen, voert
stille het hoge woord. alles schuift.
runderen trekken als trage werkwoorden
voort, hollen met holle ogen heimwee en
water achterna. konden ze het een halt
tneroepen, het even stil laten staan in
een kraan. wie slaat een put in de droogte,
werpt het touw waarmee toekomst wordt
opgetrokken? dan lopen de emmers over
van schaterlach en dorst, heeft de spiegel
op de bodem weer een glanzend gezicht.

mark meeckers.

Lieve donateurs en sympathisanten van Bollé Bollé,

NIEUWSBRIEF . 02
02 juli 2009.

Voor deze nieuwsbrief vroegen we aan onze kernleden Miep en Janny om een verslag te schrijven van hun laatste bezoek aan pater Albert Bolle in Igunga. Ze bezorgden pater Bolle niet alleen nieuwe fondsen, maar inspecteerden eveneens de evolutie van de secundaire meisjesschool en hielpen pater Bolle drie weken lang met het realiseren van zijn vele projecten. En ze zagen dat het goed was. Heel goed zelfs. Er is immers al een hele weg afgelegd en de bouw van de school schiet goed op. Ziehier het verslag van Miep Claes:

Op 25 april vertrok ik met Janny Bolle, zus van onze fameuze Vlaamse reus Albert Bolle, naar Igunga voor een verblijf van drie weken. Onze voornaamste doelen waren fondsen overhandigen en ter plaatse nagaan hoe het geld besteed wordt. Wij stelden vast dat er sinds mijn laatste bezoek in oktober 2007, toen pater Bolle er nog maar van droomde om een meisjessinteraat te bouwen, heel veel gerealiseerd is.

De klaslokalen en de slaappzalen waar momenteel 90 leerlingen studeren en verblijven zien er perfect uit. Vooral de bakstenen bouw (eigen fabrikaat) maakt een verzorgde indruk. Drie huisjes waar vroeger de Chinezen woonden die de weg aanlegden tussen Mwanza en Dar es Salaam, zijn omgetoverd tot woningen voor het onderwijzend personeel, de vierde woning werd omgebouwd tot bureel voor de directeur en een bureau voor de ontvangst en inschrijving van leerlingen. Momenteel is pater Bolle met zijn werkmensen bezig aan de bouw van een grote ruimte die dienst gaat doen als eetzaal voor ruim 300 meisjes. Het is de bedoeling dat er ieder jaar 80 nieuwe leerlingen instromen. Er is immers een nippend tekort aan goed middelbaar onderwijs.

Tijdens ons verblijf kregen we ook de kans om aan pater Bolle enkele belangrijke vragen te stellen. Hoe zit het met de continuïteit? Wie beheert in de verre toekomst de gebouwen en wie staat garant voor het onderwijs?

Hier is zijn antwoord: "Als katholieke school vallen de gebouwen onder het aartsbisdom Tabora. Ik heb voor het onderwijs contact gezocht met de zusters van Ndala. Dat is een Tanzaniaanse congregatie met haar wortels in Nederland. Zij runnen het ziekenhuis in Sengerema en hebben daar ook een secondary school. Zij zouden deze nieuwe boarding school in Igunga over 3 tot 5 jaar over kunnen nemen. Ik rekен erop dat "de Voorzienigheid" mij nog 5 jaar geeft om dit project af te werken."

Eind januari zijn we gestart met 80 leerlingen, onder tussen zijn er al 90 meisjes. De opstart van zo'n school is natuurlijk niet evident en verliep met de nodige vertraging. Om zeker te zijn dat we de leerlingen zeker alle leerstof van dit jaar verwerkt krijgen, hebben we ze daarom met Pasen hier gehouden.

Onze leerlingen komen vanuit heel het land. Zo is er een meisje uit Bukoba (gelegen aan het Victoriameer in het Westen van Tanzania, nvdr) en zijn er ook drie meisjes afkomstig van de Wataturu-stam die bij ons les volgen. Deze stam is min of meer gelijkaardig aan de Massai uit het Zuiden van Kenia, maar Wataturu's leven nog traditioneler. Zo'n 10% van alle leerlingen is moslim, de rest zijn christen en merendeels katholieke.

Ik wil er geen elite school van maken. De schoolkosten zijn laag: 300.000 shilling. Dat is omgerekend ½ euro per dag. Een school moet in het begin goedkoop zijn, want vele gezinnen zien hun opgroeiende dochters liever meerwerken in het huishouden dan haar te laten studeren. Daarnaast is het belangrijk om te investeren in goed onderwijs. Daarom werf ik de onderwijzers aan en betaal ze een goed salaris. Daarom werf ik de onderwijzers aan en betaal ze een goed salaris: 400.000 shilling per maand. Dat is een jaarsalaris van 3000 euro. Op dit moment zijn er 8 onderwijzers voor de verschillende middelbare schoolvakken."

De volgende stap is de bouw van een keuken. Momenteel wordt er immers gekookt onder een afdak en als er niet opgepast wordt drinken de koeien van het water dat bestemd is om het eten te bereiden. Hoewel de school op termijn over een waterleiding zal beschikken tot aan het schoolterrein, kan deze waterleiding voorlopig nog niet aangesloten worden. Elke dag moet pater Bolle dus met jerrycans drinkbaar water aanvoeren en dat is een hele klus. Het terrein moet afgebakend worden en pater Bolle wenst dat er een groene strook voor meditatie en ontspanningsruimte gecreëerd wordt. Dit zijn opdrachten voor Bram en aansluitend voor Kevin en Karen die deze zomer een verblijf in Igunga gepland hebben.

Ik wens hen alvast een deugddoend vertoeven in Igunga. Voor mezelf was het de vijfde en zonder twijfel beste keer, hoewel het regenseizoen ons noodzaakte de uitstappen te beperken tot een bezoek aan de Wataturu. Één van de wataturu-kinderen kwam zich omlangs nestelen op de missiepost, maar niemand kent zijn naam of spreekt zijn taal. Het kleine ventje (hooguit vijf jaar) wordt dan ook "seyu mdogo" genoemd. "Seyu" is een groot in de taal van de Wataturu, "mdogo" betekent "klein" in Kiswahili.

Seyu mdogo gaat sindsdien naar de kleuterschool, al spreekt pater Bolle liever van de papschool omdat hij er alle dagen de maispap finanziert. Seyu mdogo wordt verder opgevangen door Maria, de huishoudster van pater Bolle en is een ontroerend aanhankelijk kind waarvan wij niet graag afscheid namen.

Afscheid nemen op het einde van ons verblijf deden we echter van niemand graag, ook niet van mijn doopkind Suzy, haar moeder Devotha, de kinderen en het onderwijzend personeel van de St.Leo Primary School, pater Max, Dokter Fons Mathot en zijn vrouw Erika. Dit laatste koppel, afkomstig uit Nederland en met het hart op de juiste plaats, kent pater Bolle al jaren en steunt hem niet alleen zelf, maar zorgt er ook voor dat er vanuit Nederland interesse en financiering is voor het project van Albert. Bij ons vertrek uit Igunga - vroeg in de ochtend om 5u00 - stonden ze zelfs even op om ons uit te wuiven.

Toen Albert ons afzette op de luchthaven van Mwanza kregen we een stevige handdruk en riep hij ons een welgemeende "tot volgend jaar!" toe. Met tranen in de ogen vraag ik mij even af of broer en zus Bolle elkaar nog ooit zullen weerzien.

Maar met Janny spreek ik af: uitkijken naar het goede dat ons te wachten staat: de kinderen met de kleinkinderen, de warme familie en vrienden. Hoe dan ook: de dag van afscheid zal altijd de moeilijkste zijn.

Vandaag heb ik het stof van mijn values en schoenen geborsteld maar het blijft aan mijn hart kleven!
Bij leven en welzijn, hopelijk tot volgend jaar, jazeker!

Miep.

Ps: ook vandaag kreeg ik een brief van pater Bolle met een verslag van Dokter Mathot over zijn verblijf in pater Bolle's weeshuis in Kishuro. Tijdens hun tweedaags bezoek bracht een vader van amper 20 jaar zijn kindje van 10 dagen oud naar Alvera. De moeder van de pasgeboren baby was kort na de bevalling gestorven. Alvera zal nu trachten het kindje te laten overleven met sojamelk, vermits dat de enige kans op overleven biedt. Het is niet eerlijk, denk ik dan. Bij ons in het Westen krijgen zelfs honden en katten meer kansen om te overleven!

Lieve mensen,

Zoals jullie bij het lezen konden vaststellen, is er dankzij uw giften al een reuzewerk verricht in het verre en warme Igunga. Wij hopen dat jullie, samen met ons, verder blijven geloven in het project en dat jullie ons, ondanks de huidige financiële crisis, verder geldelijk blijven steunen. Wij zullen ons in elk geval met veel enthousiasme en overgave op dezelfde manier blijven inzetten om, samen met pater Bolle, zijn projecten tot een succes uit te bouwen.

Wil u meer weten over deze projecten? Via onze website www.bollebolle.be houden wij jullie graag op de hoogte van het reilen en zeilen van onze feitelijke vereniging.

Via deze weg herinneren wij jullie er graag ook nog even aan dat de KBS haar medewerking verleent aan ons project en dat daardoor stortingen vanaf € 30,00 via de Koning Boudewijnstichting (rekeningnummer 000-0000004-04 met vermelding "L82181-Bolle Bolle") fiscaal aftrekbaar zijn volgens art. 104WIB en een belangrijk belastingsvoordeel bieden. We staan er dan ook op om jullie bij voorbaat van harte te danken namens het ganse Bolle Bolle team,

Oger Vaes
Voorzitter

Marie-Jeanne Claes
Secretaris

Ps: Op initiatief van Antoon Verelst, die eerder ook al prachtige kalenders en postkaarten ontwerp voor Bolle Bolle, wordt er momenteel achter de schermen volop gewerkt aan een nieuw project voor het goede doel: een fotoboek 'over leven en overleven' in Tanzania. Het boek, dat tegen komende winter klaar moet zijn, zal echter heel wat meer te bieden hebben dan een reeks indrukwekkende beelden.

Dankzij Mark Meekers, momenteel de meest gelauwerde dichter van Vlaanderen en Nederland, zal het boek immers ook voorzien zijn van gedichten en sprekende gedachten die deze kunstenaar-dichter totaal belangloos en speciaal voor dit boek zal schrijven. Het boek zal ongeveer 80 beelden en 15 gedichten omvatten en vanaf het najaar verkrijgbaar zijn voor de democratische prijs van € 10,00. Op de volgende pagina vinden jullie alvast een klein voorsmaakje.